

CORPUS CHRISTI: NHIỆM TÍCH TÌNH YÊU

Hôm nay chúng ta mừng trọng thể Lễ Minh Máu Thánh Chúa Kitô hay còn quen gọi theo tiếng Latinh là “Corpus Christi”. Đây chính là trung tâm của đời sống mỗi Kitô hữu và của cả Giáo hội, như lời dạy của Công đồng Vatican II: “*Bí tích Thánh Thể là nguồn mạch và là chóp đỉnh của đời sống Kitô giáo*” (Hiển chế *Lumen Gentium*, số 11).

Mặc dầu mỗi thứ Năm Tuần Thánh, Giáo hội luôn cử hành Phụng Vụ tưởng nhớ việc Chúa Giêsu thiết lập Bí tích Thánh Thể, nhưng Thứ Năm Tuần Thánh cũng còn bao gồm việc tưởng nhớ Chúa Giêsu thiết lập Bí tích Linh mục và rửa chân cho các môn đệ, nên một ngày lễ được dành riêng hoàn toàn cho việc tôn kính Bí tích Thánh Thể mà thôi là ao ước của cả Hội thánh.

Về lịch sử của Lễ này, số là vào năm 1263, một linh mục từ Prague, thủ đô Cộng hoà Tiệp ngày nay, đi hành hương tới Rôma để cầu xin Thiên Chúa gia tăng đức tin cho ngài vì đang nghi ngờ về ơn gọi. Trên đường tới Rôma, ngài ngừng lại ở thị xã Orvieto cách Rôma độ 70 dặm về phía bắc. Tại đây, trong Thánh lễ, khi truyền phép ngài nâng cao bánh lễ lên, tấm bánh đã trở nên thịt và bắt đầu chảy máu. Những giọt máu đã chảy xuống trên tấm khăn thánh nhỏ màu trắng trên bàn thờ. Năm sau, 1264, Đức Giáo hoàng Urban IV đã thành lập Lễ Minh Máu Thánh Chúa Giêsu và ngài đã yêu cầu Thánh Tôma Aquinô sáng tác một bài ca cho lễ này. Thánh Tôma đã viết ra hai bài nổi tiếng là “*Tantum Ergo*” (Đây Nhiệm Tích) và “*O Salutaris Hostia*” (Ôi Minh Thánh Cứu Độ) mà chúng ta vẫn thường hát khi chầu Thánh Thể. Thật ra, Phép lạ Orvieto chỉ là một trong số khoảng 22 phép lạ Thánh Thể xảy ra khắp thế giới nhằm trả lời cho những nghi ngờ về sự hiện diện thực sự của Chúa Giêsu qua hình bánh và rượu.

Ngày Lễ trọng thể Corpus Chriti được mừng kính hôm nay trước hết giúp chúng ta tưởng niệm việc Chúa Giêsu đã đổ máu ra để thanh tẩy chúng ta khỏi tội lỗi và việc tưởng niệm này không chỉ ghi lại biến cố trong quá khứ mà là sự tái diễn có tính cách bí tích khêu sự hy sinh của Chúa Giêsu trở thành hiện tại, như Công đồng Vatican II quả quyết: “*Tất cả mỗi khi hy lễ Thập giá mà Chúa Kitô được hiến tế trên bàn thờ, thì công cuộc ơn cứu chuộc của chúng ta được thực hiện*” (*Lumen Gentium*, số 3). Vì thế, Thánh Thể cũng chính là lời chúc tụng của cả Hội thánh dâng lên Chúa Cha về tặng phẩm Minh Máu Thánh Chúa Kitô.

Về hiệu quả của việc rước Minh Máu Thánh Chúa, trước hết việc rước lễ gia tăng sự kết hợp của chúng ta với Chúa Kitô là của ăn nuôi dưỡng linh hồn như Giáo lý Giáo hội Công giáo dạy rằng: “*Những gì mà của ăn vật chất tác thành cho sự sống của thân thể, thì việc rước lễ thực hiện cách tuyệt diệu cho sự sống thiêng liêng của chúng ta. Sự hiệp thông với thịt của Chúa Kitô Phục Sinh... sẽ bảo toàn, gia tăng và đổi mới sự sống của ân sủng ta nhận được bởi Phép Rửa tội. Sự tăng trưởng này của sự sống Kitô giáo cần phải được nuôi dưỡng bởi sự rước lễ, vì đó là bánh nuôi ta trên đường lữ khách cho đến lúc chết: Khi đó bánh này sẽ là của ăn đàng cho chúng ta*” (số 1392). Vì thế, người Kitô hữu phải đặt Thánh Lễ Chúa nhật là ưu tiên hàng đầu trên tất cả các hoạt động của mình suốt cả tuần lễ và phải tham dự Thánh Lễ đúng giờ, sốt sắng. Phải tránh cảnh đi lễ cho có lệ, đến trễ về sớm hoặc nói chuyện, mở điện thoại trong lúc dự lễ. Chúng ta hãy tưởng tượng nếu một tuần lễ chúng ta chỉ có một ngày được nước uống thì chúng ta quý trọng nước đó biết là dường nào, nhưng nước uống chỉ có thể kéo dài sự sống thân xác, còn Thánh Thể nuôi dưỡng linh hồn chúng ta cho đến tận sự sống đời sau. Thế thì tại sao chúng ta lại có thể hững hờ với việc tham dự Thánh Lễ?

Một hiệu quả khác của việc rước lễ là làm cho chúng ta không những kết hợp mật thiết với Chúa Giêsu mà còn làm cho chúng ta hiệp nhất với tất cả các tín hữu, thành một duy nhất với Thân Thể của Người là Hội Thánh (*Giáo Lý*, số 1396).

Một hiệu quả nữa của việc rước lễ, đó là Mình Máu Thánh Chúa giúp chúng ta tránh xa tội lỗi. Trong khi chúng ta không được rước lễ khi ý thức có phạm tội trọng (và phải đi xưng tội trước khi rước lễ), chúng ta nên rước lễ thường xuyên khi có thể được để ngăn ngừa chúng ta phạm những tội trọng sau này như Giáo Lý Giáo Hội Công Giáo có dạy: “*Càng hiệp thông vào sự sống của Chúa Kitô, chúng ta càng tiến thêm trong tình nghĩa với Ngài, và chúng ta sẽ càng khó dứt tình với Ngài do tội trọng.*” (số 1395)

Chúng ta cũng cần nhớ rằng, mỗi khi tham dự Thánh Lễ và rước Mình Máu Thánh Chúa Giêsu, chúng ta được mời gọi sống hiệp thông huynh đệ với tha nhân và trao ban chính mình như Chúa Giêsu đã trao ban Ngài cho chúng ta, đặc biệt là những người cô thế, nghèo khổ, bất hạnh. Đồng thời, mỗi khi rước Mình Máu Thánh Chúa Kitô, chúng ta được trở nên giống Ngài và vì thế không thể cho phép có sự xúc phạm đến Ngài qua việc sống nhỏ nhen, ích kỷ, kiêu ngạo cũng như lỗi phạm nghịch với giáo huấn của Thiên Chúa và Hội thánh. Một điều cũng cần phải nhắc nhở ở đây, vì Thánh Thể là Phụng vụ của Hội thánh, chúng ta không những phải chuẩn bị tâm hồn sạch tội trọng để rước Chúa Giêsu mà còn chuẩn bị bên ngoài trong việc rửa tay cho sạch, ăn mặc trang nhã và cách rước lễ trang nghiêm nữa.

Ước gì chúng ta luôn biết tôn kính và yêu mến Bí tích Thánh Thể bằng cách ngày càng “đồng hình đồng dạng” hơn nữa với chính Chúa Kitô, Đấng đã chết để cho chúng ta được ơn cứu rỗi.

Lm. Chánh xứ Phaolô Nguyễn Tất Hải, C.Ss.R.